

Kmetijski list

Glasi „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Izhaja vsak četrtek.
Naročnina:
 celoletno . . . . . K 50.—
 pololetno . . . . . „ 25.—
 Posamezna števil . . . . . „ 1.—

Kmet, pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!

Inserati:
 1 mm inseratnega stolpca stane za:
 male oglase . . . . . K 1.—
 uradne razglase . . . . . „ 1:50
 reklame . . . . . „ 2.—

Uredništvo in upravništvo lista je v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 9 (nasproti dvorca).

Avramović v klerikalnem objemu.

G. Mihajlo Avramović, upokojen uradnik s krasnimi dohodki brez dela, lastnik hiše v Beogradu v vrednosti več milijonov kron, moderno vzgojen meščan, kateremu smrde seljačke opanke na sto korakov, po besedah lanskega „Slovenca“ »srbski bogataš in svinjski trgovec«, je bil prisiljen po neuspehih lastne nesrečne politike in še bolj nesrečnih svojih sorodnikov in suferjev se kot »ljubeznivi gospod« zateči potem gospoda Radeščka, ki v parlamentu poslancem vodo naliva v čaše, v tiste prostore ljubljanskega „Slovenca“, kateri mu tako smrde kakor kmetijske opanke, oziroma k časopisju, ki ga je označil še pred tremi tedni za najbolj posirovelo in poživljeno v vsej Jugoslaviji. To nasilstvo nad svojim osebnim okusom je bil primoran storiti zato, ker je bil v beograjski javnosti splešno obsojen in nemogoče deloma pa tudi zato, ker je že prej prizkušal krotiti člana SKS, s koleranjem proti klerikalcem, zlasti z drjem. Šimrakom, kateri je bil že tako predrzen, da je hodil pred vrata prisluškovat klubskimi sejam in bi jih bil ob neki taki priliki kmalu dobil po buči od Bosanca Gjokića. „Slovenec“ je kakor gladen popadel to košč, objel Avramovića z obema rokama in dne 23. marca prinesel intervju g. Radeščka, ki — kakor rečeno — naliva sicer samo vodo poslancem, v obliki bombe, ki naj bi kar na en udarec uničila SKS. In pomagala g. Avramoviću in SLS. To sicer v eni sapi ni lahko mogoče, toda ker v jezi človek malo misli, zato se je tudi v tem primeru izkazala bomba ne kot življenju nevarno orožje, marveč kot nekaj smradljivega, ogabnega in za izdelovalca samega nesrečnega.

Na prvi »resni« in »dostojanstveni« odgovor »ljubeznivega« g. Avramovića je treba temu zavijaču poklicati v spomin istino, ki je taka-le: Na kongres »Saveza zemljoradnikov« so bili prišli trije sedanji poslanci SKS, in sicer tovariši Drofenik, Marmolja in Rajar. Ti trije so soglašali v želji, da bi vse kmetijske stranke se spojile v enotno stranko, niso se pa skladali s programom. In sicer so se naši delegati protivili točki z določbo, da je vera privatna stvar, potem naziranj o agrarni reformi in še več drugim formalnostim manjšega pomena. Naša stranka je zahtevala, da mora država vero štiti, pri agrarni reformi pa da v naših krajih ne zadošča tako mala površina zemlje za preživljanje kmetijske družine, ker so tla slabše, kakor pa je to v Srbiji. »Savez« je obljubil program v tem oziru premeniti, ni pa tega do danes toril in tako je zašla v prvi redakciji v znane točke tudi ona o veri kot privatni stvari. Po prazniških se je na zahtevo naših poslancev ta točka premenila v pogojih na vlado, v programu pa še do danes ne. Kje je torej nelojalnost in neiskrenost?

Ostala sumničena in natolcevanja ter ostale domneve postavljajo v slabo luč le tistega Avramovića, ki ima to napako, da ostentativno govori »o kulturnim pitanjima«... Kot drugo

»nelojalnost in nenačelnost« je ugotovil Avramović — ali pa pokvaril Radešček? — da so predstavitelji SKS. ponudili 18 vagonov galice »Savezu«. Ker izgleda tako, kakor da so učinili to poslanci SKS., zato psuje s »Profitmacherji«, sovražniki kmetijskih institucij, intriganti, siroveži, divjaki itd. Ta jezuitizem dela čast g. Avramoviću in lokalu, v katerem je obvisel. Galico je namreč kupil »Savez« od »Ekonomov«, ne da bi bili poslanci SKS. za to kaj vedeli, in šele, ko je bila kupčija že sklenjena, je tovariš Marmolja, naprošen, izporočil »Ekonomovo« željo, da bi se denar nakazal. Da bi bil storil to lahko tudi vsak drug človek, ve tudi g. Avramović, ali zaradi efekta je bilo treba stvar privleči za lase, da se je mogel poslužiti psovke »Profitmacherji«.

Pri drugem vprašanju pa je bil celo vprašalec poštenjši nego gospod Avramović. Tovariša Vošnjak in Pucelj sta sodelovala pri izdelovanju ustavnega načrta, in sicer pridno sodelovala, česar tudi nihče tajiti ni. Ali ko sta sprevidela, da se jima hočejo usiliti načela, na katera nista mogla pristati, in ko se ni dovolilo iznesti niti odvojenega mišljenja, sta pokazala svoje popolno nezanimanje ter sta od sej izostala, Vošnjak pa je poslal pismo klubskemu predsedniku, v katerem je očeval svoje stališče. To pismo se v klubu prav tako več tednov ni hotelo prečitati, kakor ne pismo srbijskega kmeta poslance Stankovića in ne pismo bosanskega kmeta Gakovića. To je menda lojalnost in iskrenost!

Za ustavni načrt je glasovalo v klubu šest uradnikov-poslancev, proti načrtu pa pet kmetov-poslancev; več jih ni bilo navzočih. Zato se upa lagati Avramović, da so se poslanci SKS. zavzemali za veleposestva. Zda pa vprašamo gospoda pri »Slovencu«: »Ali se SLS. strinja glede agrarne reforme z nazori beograjskih zemljoradnikov?« Ti namreč zahtevajo, naj bi vsako posestvo obstajalo kvečjemu iz desetih oralov zemlje. Ali je res ideal Korošičeve »Kmetijske zveze« samo kajzarstvo? To naj povedo javno, da bodo volilci SLS. vedeli, pri čem da so. Zato, ker mi ne pustimo raztrgavati obstoječih slovenskih kmetij po bolnih nazorih gosposkih kmetov v Beogradu, uvidevač, da bi nobena slovenska družina iz deset ali manj oralov obstoječega posestva živeti ne mogla, se upa »Slovenec« psovati SKS. skozi usta gospoda Avramovića, da štiti »veleposestva«.

Na tretje vprašanje odgovarja ta »Slovenec« vzor-mož s psovkami in fantastičnimi primerami iz Karla Maya ter laže, da smo povabili na občni zbor samo tri člane. Res je namreč, da smo povabili vse kmete, frakarjev pa ne, ker imamo s temi škrici žalostne izkušnje. Predsednik Lazić je svoječasno celo obljubil, da pojde, pa je bil »zadržan«, kakor več sumadinskih kmetov, ki se boje gospoda Avramovića in njegove dične zlahte. Pogum so imeli samo oni trije, ki so bili prišli in ki imajo še danes bolj ponižujoče pojme o beograjski gospodi, kakor pa mi. To ve tudi g. Avramović in zato odgovarja na to z okuzenjem. Konstatiramo, da

desinfekcije še ni mogel do danes provesti.

Na četrto vprašanje je izsul vprašane zopet same psovke in imel drzno čelo nazvati SKS. meščansko stranko, oni Avramović, ki živi v takem stanovanju, v kakršnem je živele včasih dunajska aristokracija, in ki ima toliko pojma o kmetijstvu, da je dva dneva nosil pri sebi strokovni članek tovariša Ureka in z začudenjem izpraševal tovariše kmete, če tele v prvih tednih res toliko mleka potrebuje, kakor stoji v članku.

Na peto vprašanje se je previdno izvil ter odgovoril nekaj, kar je enako ničli. Ob tej priliki je treba pripiti, da izjava, katero je podal dan po intervjuju, ni bila nikdar sprejeta v njegovem klubu in da je to storil samovoljno on, ki je izjavil, da so intelektualci v zemljoradniški stranki le »privremeni«, in ko smo ga volili za predsednika, je izjavil, da hoče biti v klubu le »redov«. O hinavščina brez konca in kraja!

Višek nesramnosti nosi odgovor na vprašanje o »kanceljaparagrafu«. Sam nam je v klubu razlagal, kaj je slišal nekoč na Slovenskem v cerkvi in kaj v Vojvodini. Zgražal se je nad podivjanostjo politikujoče duhovščine in odločno plediral za »kanceljaparagraf«. Ker je pa že takrat »Slovenec« nekaj gobeždal o lojalnem obžalovanju g. Avramovića, ga je, sluteč hinavščino, vprašal tovariš Pucelj, kaj je na stvari. Takrat je vse utajil. Današnje njegove besede pa isto in na isti način potrjujejo ter pričajo, da je takrat, ko je izjavil, da ni nikdar ničesar govoril s kakim klerikalcem o nas, da ni podal nobenih podatkov in da je »Slovenec« lagal, ker je to pisal, on debelo in nesramno lagal.

Tako je z resnico pri stricu Avramoviću tudi v drugih zadevah. Kdaj so poslanci SKS. zahtevali razdelitev na zgodovinske dele? Kateri poslanci in kje? Kar pa se tiče težke odškodnine muslimanov, je pa jasno, da je Zemljoradniški klub, oziroma beograjska gospoda, to zakrivila, ker je iz osebnega sovraštva do Pašića prisilila vlado, da je morala kupiti muslimane. To ve tudi narod v Bosni, in sicer oni volilci, ki so dali mandat beograjskima gospodoma Avramoviću in Jovanoviću, ki nista imela zaupanja med domačimi kmeti. In tudi to je poglavje zase.

Če pomislimo, da je moral gospod Avramović vzlic temu, da izhaja v Beogradu trinajst dnevnikov vseh strank in barv ter tudi dosti takih, ki so vsakemu na razpolago, v klerikalno naročje, potem vemo, koliko je bila ura. Zato pa se čita kakor v zasmeh dobrih maniram mefistofelski konec »ljubeznivega« gospoda, ki na svojo zbirko psovk, ostudnih izmišljotin, natolcevanj, obdolžitvev in laži, ostudnih in zavestnih laži, postavlja kot »krono« značilni konec, da se je postaviti »proti divjaškim nastopom in obrekovanju v politiki« in »da je treba vložiti nove moderne elemente, in sicer iskrenost in lojalnost«. To je pa višek morale, tako za Avramovića kakor za »Slovenca«. Znameniti »razgovor« vzbuja domnevo, da se je trudil Avramović sam razkrinkati ne samo za slabega politika, kar je

že davno konstatirano, marveč tudi za osebno nepoštenega človeka. Zato nas puste njegove psovke, izlivi in izbruhi od jeze divjajočega človeka popolnoma hladne ter si mislimo: »Pustite pse, naj lajajo, to znamenje je, da jahamo«.

V Beogradu, na praznik Vstajenja 1921.

Poglavje o sirovosti.

G. J. K. (Janez Kalan) je napisal v »Slovencu« dne 22. marca pod naslovom »Visoka šola sirovosti v Sloveniji« daljši članek. Po gotovo resnični ugotovitvi velike sirovosti, ki vlada žal med našim narodom, si dovoljuje gospod Kalan nezasišano trditve, da sta »Kmetijski list« in »Samostojna kmetijska stranka« poleg »Domovine« glavna krivca te sirovosti.

Dasi izreka gospod Kalan tako težko obdolžitve, pa vendar ne čuti pri tem potrebe, da bi jo opravičil vsaj deloma z dokazi. Z mirno vestjo kar tako izreka težko obdolžitve in jo naprii nam, češ v novomeški okolici, kjer je največ vaših pristašev, se ne sliši drugega kot »proklet far«, »porka madona« in enake psovke. Sploh da so razmere take, da bo moral duhovnik s handžarjem in revolverjem opravljati svojo službo.

Ker ponavlja slične trditve, kakor gospod Kaplan, redno vse klerikalno časopisje, zato si dovoljujemo kratko razpravo o sirovosti tudi mi, da osvetlimo primerno članek g. Kalana in da razgalimo njegova neženirana zavijanja.

Res je: v slovenskem narodu je bilo in je dosti sirovosti ter dandanes več kot kdaj prej. Največ sirovosti je dala vojna, pa tudi vojne razmere so jo dosti povzročile. Ali kar je najžalostnejše, je to, da ni v vsej Sloveniji moža, ki bi se resno in z vso vneto boril proti sirovosti. (Kajti članka g. K. ne moremo zaznamenovati za uspešno sredstvo proti sirovosti, temveč samo kot donesek sicer fine, a zato nič manj grde sirovosti.)

Če se že vprašujemo, kdo je kriv sirovosti, potem moramo seči že malo bolj nazaj, v čase, ko se je sirovost počela, ne pa v njene zadnje tedne. Od nekdanje Slovenija slovela po pobojih, nastalih ob žegnanjih, po pridušanju in sličnih sirovostih. Leta in leta, do prav poslednjega časa, ni imel nihče v slovenskem narodu takega vpliva kakor ravno duhovniki. Vprašamo gospoda Kalana, kaj so delali duhovniki, da ni sirovost med narodom padla, temveč da je, po njegovih besedah, celo narasla. Ali veste, gospod Kaplan, od kdaj moremo čisto točno konstatirati narastek sirovosti med našim narodom? Če je Vam to neznano, Vam mi prav radi postrežemo.

To se je zgodilo takrat, ko se je slovenski duhovnik izneveril svoji samo dušnopastirski dolžnosti, ko je postal v prvi vrsti klerikalni agitator in šele potem Kristusov služabnik.

Nebeška lepota Kristusovega nauka je v njegovem stavku: Ljubi svojega bližnjega! Kristusova dobrota in njegova brezkončna usmiljenost sta bili evangelij za ves svet in zato sta si ga osvojili.

Ali se spominjate, gospod Kalan, kako je v slovenski klerikalni (ker katoliško jo nočemo nazivati) ugledni reviji, izšel nekoč članek, v katerem se je dokazovalo, da ljudje napačno pojmujejo krščansko ljubezen in da velja za nasprotnike klerikalizma samo staropisemsko geslo: zob za zob! In V. gospod Kalan, ki že leta in leta paz-

no motrite slovensko politiko, ali ste preslišali pozive drja. Kreka, da je treba iti s koli nad liberalce? Ali ste Vi, gospod Kalan, res prezrlji nekriščansko početje drja. Susteršča in njegovih tovarišev, ki so odkrito proglasili načelo skrajnega strankarskega boja in ki so dolga leta pehali vsa deželo v najpodejše strankarsko življenje?

Gospod J. K., kje ste bili takrat, kje je bil tedaj Vaš glas, zakaj ste molčali tedaj, ko se je sistematično gojila sirovost? Ker ste takrat molčali, zato Vam odrekamo vsako pravico govoriti danes, posebno pa še zato, ker ste ves čas zavzemali vplivno mesto, kjer je Vaša beseda kaj zalegla.

In med vojno! Kdo je zagrešil večjo sirovost kot tisti, ki je pisal »Srbe na vrbe!«? Kdo je bolj zatajil krščansko misel kot tisti, ki je pozivjal na vojno? Vse to je delalo klerikalno časopisje in vendar tedaj ni bilo slišati Vašega svarilnega klica. Kdo je končno skrbel za duševno življenje vojakov-irpinov na fronti? Verujte nam, gospod Kalan, z mnogimi kurati smo imeli pri polkih posla, toda le malo pravih Kristusovih služabnikov smo našli med njimi.

In končno Vas spominjamo še na klerikalno časopisje, ki ga Vi gotovo najbolj poznate. Ali se v resnici ne zgražate nad lažmi in podlim obrekovanji, ki so v njem stalno, ali v resnici ne uvidevate, da se mora vsak pošten človek z gnusom obrniti od »katoliških« listov, ki stalno žive samo od laži in klevet? Mislimo, da imate, gospod Kalan, pri klerikalnem tisku tudi nekaj vpliva. Kako to, da ga ne uporabite proti razširjevalcem sirovosti, to je proti vsem klerikalnim listom? Enako nam ustrezete, če nam pojasnite, zakaj je prenehal »Večerni list« in zakaj je vseeno pričel izhajati »Novi čas«?

Priznavamo, da vera peša in da nikdar ni tako pešala, kakor med vojno. Še raje pa priznamo, da je vera, toda le prava in iskrena krščanska vera, najboljšje sredstvo proti sirovosti in nemarnosti. Toda, gospod J. K., zakaj pa peša vera, zakaj je pešala vera ravno med vojno najbolj? Ker se bojimo, da Vam bo na to nerodno odgovoriti, zato hočemo mi to storiti namesto Vas.

Ko je narod videl, kako žive ljudje, ki trde o sebi, da so edino pravi zastopniki krščanske vere, je zadvomil nad vero samo. In ker je zlasti med vojno spoznal to, zato je verska zavest padla tudi med vojno najsilnejše. Gospod Kalan, ali morete morda temu oporekati?

Kako pa naj torej zaznamenujemo Vaš nevalificirani očitki, da sta »Kmetijski list« in »Samostojna kmetijska stranka« kriva vse sirovosti? Ko je pričel s svojim delom »Kmetijski list«, je vladala v deželi največja sirovost, kar jo sploh pozna slovenska zgodovina. Vi si pa dovoljujete gorostasno trditve, da je »Kmetijski list« kriv te sirovosti, list, ki je pričel izhajati šele tedaj, ko je bila že sirovost gotova stvar.

Ali morebiti ne čutite, gospod Kalan, da spada tako očitjanje tudi med sirovosti? Vsaka neresnica je sirovost, vedoma neresnični očitki pa prav gotovo.

Gospod Kalan! Zato, ker ste na nas naslavljali očitke, padajo na Vašo glavo očitki nazaj, in sicer s tako težo in pezo, ki gotovo ni v slavo Vaši duhovniški časti.

Naša stranka je nastala iz opozicije proti sedanjim razmeram, ne samo proti gosposkim, temveč tudi proti kulturnim. Mi hočemo, da ustvarimo slovenskemu kmetu tak položaj, da se

žepne, stenske, nihalne, kuhinjske ure, budiljke, zlatino in srebrnino

kupite najceneje pri trvdki

Ivan Pakiž

v Ljubljani, Starl trg št. 20.

Fant, 28 let star, močan in vaje gradništva, vrtnarstvu, kmetijstvu, živinoreji itd., išče službe za takoj. Plača po dogovoru. Naslov pove uprava tega lista.

Pozor, kmetovalci!

Prvovrstne cepljene trte različnih čistih in rodovitnih mešanih vrst prodajam po 4 krome komad. Na prodaj imam tudi amerikalne korenjake in bele vkoreninjene žarnice. Vse oddajam po ugodni ceni. — **Franco Horvat**, posestnik, Mostje, pošta Jurčinci, okraj Ptuj.

Za okrožje Lož in okolico ordinira

dr. Raznožnik

vsak prvi in tretji ponedeljek v mesecu, in sicer: na Blokah ob devetih, na Bloški Polici ob desetih in v Ložu ob enajstih dopoldne.

10.000 kron

nagrade dam onemu, kateri mi dokaže, da sem jaz zakrivil, da ni gospod A. M. minister postal,

50.000 kron

pa onemu, kateri omenjenega gospoda vsaj za en mesec na ministralni stol spravi.

Franco Mahen,

posestnik in vodnjaški mojster v Trnovljah pri Celju.

Trgovina z železnino **Erjavec & Turk** „pri zlati lopati“

v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 7 nasproti križanske ceške (proj Hammer-schmidt-Mühleisen).

Zaloga cementa in karbida.

Drva

klana bukova, hrastova in druga, kupuje trvdka

Lavrenčič & Co., lesna industrija in trgovina

Ljubljana,

Dunajska cesta št. 47.

Pridobivajte nove naročnike „Kmetijskemu listu“!

Za pomlad in poletje

prporočamo svojo veliko zalogo različnega angleškega in češkega sukna, volnenega blaga za moške in ženske obleke, različno perilno blago, kakor platno, šifone, cefirje, tiskano v najnovejših vzorcih in bogati izberi, dalje različne volnene in šivane odeje za postelje, svilene, volnene in bombažaste rute za na glavo itd. Opozarjamo tudi na - - - raznovrstne ostanke po zelo znižanih cenah. - - -

A. & E. Skabernè

veletrgovina z manufakturnim blagom

v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani

Miklošičeva cesta št. 16

se prporoča za naročila vizitk, trgovskih pisem in kuvert ter vseh vrst tiskovin.

UMETNA GNOJILA

(kalijevo sol, kostni superfosfat, apneni dušik) dobavlja najkulantneje

VINKO VABIČ, Žalec.

Zahtevajte ponudbe za vagonke, polvagonke in manjše množine!

Menjalnica Slovenske eskomptne banke

Ljubljana

Telefon int. št. 3

Telefon int. št. 3

nasproti glavnega kolodvora

kupuje in prodaja devize in valute po najugodnejših dnevnih cenah, sprejema vloge na hranilne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje po najugodnejših pogojih; ima poseben borzni oddelek.

Prodaja lesa.

Gozdarski urad kneza Windisch-Graetzja proda 1000 m³ smrekovega in jelovega gradbenega lesa na panju v gozdu Gori pri Konjicah in istotako 2000 m³ v gozdu Lukanji nad Oplotnico. Oferti se naj pošljejo v zaprti kuverti pod označbo „Ofert lesa“ do dne 15. aprila gozdarskemu uradu v Oplotnici, ki daje tudi potrebne informacije.

Pozor! Kmetovalci! Pozor!

Dospela so staroznane, naravnosive

ZEILINGERJEVE KOSE

v kranjskih, kočevskih in hrvaških oblikah ter druge vsakovrstne železnine. Trgovcem dovoljujeva poseben popust.

Za cenjena naročila se prporoča trvdka

Zalta & Žilič,

trgovina železnine v LJUBLJANI, Gosposvetska cesta št. 10.

Pozor! Dospela je velika pošiljatev raznih gumbov za sukne, igel, modnega blaga, finih žlic, toaletnih in čevljarških potrebščin in orodja.

Na debelo in na drobno.

Za obilen obisk se prporoča trvdka

Josip Petelinc

tovarniška zaloga šivalnih strojev v LJUBLJANI, Sv. Petra na s. ip št. 7.

Smodnik, dinamit, dinamon, vžigalne vrvice, jeklo za svedre, orodje za kame, nolome, železne blagajne,

poljedelske stroje in vso drugo železnino ima vedno v zalogi **Fran Stupica** v Ljubljani, Gosposvetska (Marije Ter. ezije) cesta 1.

Družba „IMPEX“

LJUBLJANA, Krekov trg št. 10

kupuje vsakovrstno klavno živino in prasiče po najvišji ceni.

Poljedelski stroji

Mlatilnice

za ročni in vratilni pogon, vratila, čistilnice, trijerje, slamočevalnice za pogon z roke in silo, sadne in vinske stiskalnice, sadne mlino, brzoparilnice, bakrene kotle in drugo ima vedno v veliki izbiri v zalogi lastnica po umrlim soprogu

Franco Hitti, Ljubljana, Sv. Martina cesta št. 2.

Edina zaloga poljedelskih strojev iz tvornice Umrath & Komp.

Modro galico kg po 20 kron

za krajevne odbore SKS. in kmetijske organizacije oddaja meseca marca proti plačilu v naprej, le v celih vagonih, franko vse železniške postaje v Sloveniji,

d. d. Ekonom v Ljubljani.

Drugim se oddaja ta modra galica pod istimi pogoji kilogram po 21 kron. Za manjša naročila, toda le v celih sodih ali zabojih, veljajo te cene franko kolodvor Ljubljana.

Trgovina in zaloga: **Aleksandrova cesta št. 13.**

Ivan Kravos MARIBOR

Sedlarska delavnica: **Koroška cesta št. 17.**

Zaloga konjskih oprem za lahke in teške vožnje kakor tudi razna potrebšćine za konje, navadni beli ter najfinejši bičevniki za kočije. Obnošene opreme in sedla na izbero. Kovčegi in torbice za potovanje. Vrvarsko blago. Gonilni formeni v vsaki širini za mlino, žage itd. **Postrežba točna in solidna.**

Velika zaloga gumijevih trakov za cepljenje trt.

Po najnižjih dnevnih cenah jih nudi na drobno in na debelo

M. Kuštrin v Ljubljani, Dunajska cesta št. 20, telefon št. 470.

Podružnica v Mariboru, Jurčičeva ulica št. 9.

Za trgovce poseben popust.

Kapital: K 20.000.000

SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA

Rezerve okrog K 6.000.000

INTERESNA SKUPNOST S HRVATSKO ESKOMPTNO BANKO IN SRBSKO BANKO V ZAGREBU **LJUBLJANA, ŠELENBURGOVA ULICA ŠT. 1** IZVRŠUJE VSE BANCNE TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE DENARNE VLOGE — NAKUP IN PRODAJA EFEKTOV, DEVIZ, VALUT — ESKOMPT MENIC, TERJATEV, FAKTUR — AKREDITIVI — BÖRZA